

Pofon a sajtószabadságnak

Mi tagadás: a „földcsuszamlás” előtti időkben nem álltunk egy oldalon **Eörsi Istvánnal**. Bár rendkívüli módon tiszteltem mint író, mint európeér gondolkodót, mint Lukács-fordítót, illetve -szakértőt, de nehezen toleráltam radikális ellenzékiességét. Biztos, hogy ma is sok politikai kérdésben különbözik a véleményünk — egyebekről nem is szólva —, egy dologban azonban feltétlenül egyetértünk: én is felháborítónak tartom, ami vele történt a legutóbbi tévés szereplése alkalmából. Pontosabban a felvétel után...

Mint a Népszabadság július 8-i, hétfői számából megtudhatta ország-világ: **Eörsi Istvánt** megcenzurálták, azaz

kivágták a Jönnek a bájos tények című verseskötete kapcsán Vinkó Józseffel folytatott beszélgetésnek néhány részletét. Mondani sem kell, hogy a jeles író, a közismert politikus igencsak zokon vette e szellemi csonkítást, minthogy nem illik a sajtó- és véleményszabadságot fennhangon hirdető parlamenti demokráciához.

Vajon ki(k) nyúlt(ak) hozzá **Eörsi** szövegéhez és miért? Van egy-két ötletem, de félek, hogy politikai — netán pártpolitikai — szempontokat is kénytelen lennék figyelembe venni az oknyozás során. Pedig felettébb gyanús, hogy — egyebek közt — az a rész is kimaradt az interjúból, amelyben **Eörsi** kritikával illetve a pápát, mondván: olyan országban szónokol a fogyasztói társa-

dalom ellen, ahol nincs mit fogyasztani. De miután — legalábbis az illetékesek szerint — a televízió pártatlan, így e „vázat” el kell ejtenem.

Marad a dolog erkölcsi része, ami nem kevésbé elszomorító. Ugyanis M. Lukács Ágnes, az Ötven perc irodalomról rendezője és — a már említett — Vinkó József, a műsor vezetője egyaránt megígérték **Eörsinek**, hogy nem vágják ki amit Wojtyła úrról mondott, sőt mi több: egyetlen szavát sem hagyják el az adásból. Ennek ellenére másként történt, noha az író szereplése feltételeként kötötte ki mondandója teljes közlését!

Ilyen mentalitással, — az adott szó hitelének, becsületének semmibe vételével — bizony nehéz lesz megteremteni a polgári demokráciát és nem lehet eljutni — a divatos szlogenként emlegetett — Európába.

Csongrády Béla